

§ 261.

Parterne ere berettigede til at give Møde for en hvilken som helst af de i forrige Paragraf nævnte Forligskommissioner, og en af en saadan foretagen Mægling er gyldig, uanset ved hvilken Ret Sagen senere behandles. Indklagede er imidlertid kun pligtig at give Møde for Forligskommissionen i den Forligskreds, i hvilken han har Bopæl eller Ophold, og for den af sø- eller handelskyndige Mænd bestaaende Kommission kun, naar Sagen er en Sø- eller Handelssag.

Til Mægling ved Retterne eller Forligskommissionerne udenfor København og Frederiksberg skulle Parterne give personligt Møde, medmindre de have lovligt Forfald, i hvilket Tilfælde vedkommende Part kan lade møde ved en hvilken som helst, med tilstrækkelig Fuldmagt forsynet, god Mand. Den Part, som ej blot bor udenfor Forligskredsen, men tillige 25 Kilometer borte fra det Sted, hvor Forligsmæglingen foregaar, skal dog være fritagen for personlig Mødepligt. Møde ifølge Mandatarfuldmagt (jvf. § 118) betragtes ikke som personligt Møde af Parten. Den Part, som møder ved Fuldmægtig, bliver ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 316, medmindre han godtgør at have været berettiget dertil.

§ 262.

Indgivelse af en særlig Klage til de i § 260 nævnte Forligskommissioner er ikke nødvendig. Derimod maa Klageren udstede en paa lignende Maade som en Stævning affattet Indkaldelse til Møde for Forligskommissionen. Stævningen kan benyttes som saadan. Indkaldelsen eller Stævningen indleveres til Forligskommissionen, der giver den Paategning om Tid og Sted for Mæglingens Foretagelse, hvorefter den tilbageleveres Klageren til Forkyndelse for Modparten i Overensstemmelse med de for Stævnings Forkyndelse givne Regler, dog at Varslet kun behøver at være 3 Dage, hvis Indklagede bor i Kredsen, og en Uge, hvis han bor udenfor denne. Benyttes Stævningen til Forligsindkaldelse, kunne de nævnte Frister medregnes som Dele af det foreskrevne Stævnevarsel.

Tror Klageren sig ikke i Stand til selv at udfærdige Forligsindkaldelsen i en Sag, hvis Genstand er en Fordring, lydende paa en bestemt Pengesum, skal en af Forligskommissærerne udfærdige den efter hans Begæring mod en Kendelse paa 50 Øre. Der tilstilles ved Justitsministerens Foranstaltning Forligskommissionerne Blanketter til Forligsindkaldelser.

§ 263.

Udebliver Klageren fra Forligsmæglingen uden at oplyse lovligt Forfald medens Indklagede møder eller lade møde, kan Kommissionen paa Begæring ved en upaaankelig og efter Forløbet af 8 Dage eksigibel Kendelse tillægge Indklagede en Erstatning paa indtil 10 Kr. hos Klageren for forgæves Møde. Oplyser Klageren inden 8 Dage efter Kendelsens Afsigelse, at han har haft lovligt Forfald, sætter Kommissionen Kendelsen ud af Kraft.

Hvis en Sag, i hvilken Mægling ved en af de i § 260 nævnte Forligskommissioner skulde have fundet Sted, indbringes for Retten, jvf. §§ 332 og 421, uden at Sagsøgeren forinden behørig har indkaldt til samt har mødt eller ladet møde til Forligsmægling, bliver Sagen, selv om Paastand derom ikke nedlægges, at afvise, og der tilkendes Sagsøgte, naar han møder og gør Paastand derpaa, Erstatning for forgæves Møde. Dog kan Retten i Stedet for Afvisning bestemme, at Sagen udsættes, for at Forligsmægling kan finde Sted.

Naar Indklagede ikke møder eller lader møde, henvises Sagen efter Klagerens Begæring af Kommissionen til Retten, og Indklagede bliver derhos ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 316, naar han ikke oplyser at have haft lovligt Forfald.